

[Undervisningsministeren.]

til 543 000 Kr., og den væsentligste Del af dette Beløb vilde i en nær Fremtid blive krævet, selv om der ikke blev foretaget den nu tilsigtede Forandring.

Det Budget, som er opstillet, kan naturligvis ikke gøre Krav paa fuldkommen Sikkerhed. Det mindst sikre deri er jo Indtægtssiden. Der er her ligesom ved tidligere Dobbeltsceneprojekter regnet med $\frac{3}{4}$ udsolgt Hus til ordinære Priser gennemsnitlig hver Aften. Om dette nu er holdbart, er naturligvis vanskeligt at sige bestemt. Jeg mener det er et ædrueligt, nøgternt Budget, der er opstillet her. Jeg kan henvise til, at den Spilleindtægt, vi har regnet med, er mindre end den, Teatret har haft i de senere Aar. Vi har regnet med en Indtægt paa det gamle Teater af 1 236 000 Kr. — jeg nævner runde Tal. Budgettet for indeværende Sæson viser en Indtægt af 1 320 000 Kr., altsaa en Indtægt, der er 84 000 Kr. større end den, vi regner med her. Regnskabet for 1926—27 viser en Indtægt, der er 73 000 Kr. større end den, vi regner med her. Regnskabet for 1925—26 viser en Indtægt, der er 240 000 Kr. større, for 1924—25 var den 439 000 Kr. større og for 1923—24 404 000 Kr. større. Jeg mener derefter at have Ret til at sige, at det er et ædrueligt Indtægtsbudget, der er opstillet. Der er ikke i dette Budget regnet med forøget Indtægt for Teatret, ved at dets Kunstnere optræder i Radiofoniens Tjeneste. Det er selvfølgelig heller ikke Tanken, at Radiofonien ad den Vej skal støtte Teatrets Økonomi eller betale noget af Driftsunderskuddet. Men det er lige saa selvfølgelig, at der maa betales for de Ydelser, Radiofonien faar fra Teatret ligesom for andre kunstneriske Ydelser, og Teatret vil nok kunne regne med et ikke helt ubetydeligt Indtægtsbeløb ad den Vej.

Hvorledes Teatrets fremtidige økonomiske Forhold til Staten skal ordnes, hvordan Teatrets Styrelse skal være, er der ikke i nærværende Lovforslag taget Bestemmelse om; det hører hjemme i et andet Lovforslag. Jeg skal derfor derom kun sige, at jeg mener, det vil være af megen Betydning, at Teatret igen kan komme paa et fast Tilskudsbeløb, som skal overholdes, saaledes som Forholdet var i Aarene fra 1903 op til 1909—10, hvor Teatret havde et fast Tilskud fra Staten og klarede sig med dette. Jeg mener, at et saadant Forhold skal søges tilvejebragt igen. Og hvad Styrelsen angaar, skal jeg kun sige, at jeg tror, det i alt Fald fremtidig vil være uoverkommeligt for een Mand at paatage sig

baade den økonomiske og den kunstneriske Ledelse.

Med Hensyn til Byggeprojektet, som det her foreligger, skal jeg kun udtale, at den nye Scene rummer 1 200 Pladser, hvad man altid har regnet for passende for Anneksscenen, og at Planen i det hele efter de sagkyndiges Udtalelser byder paa Muligheden for en fra Teatrets Side set ansvarlig Løsning af Dobbeltsceneproblemet. Jeg skal i saa Henseende særlig henvise til den Erklæring fra Direktør Norrie, der er aftrykt som Bilag 3 i Folketingsudvalgets Betænkning, og i hvilken han indleder med at sige:

„Efter at have gennemgaaet de indsendte Planer af Dobbeltsceneprojektet med Teatrets Scenemester og Hr. Arkitekt Holger Jacobsen skal jeg udtale følgende:

Med Henblik paa Dobbeltdriften er Projektet enkelt og praktisk og efter min Formening det bedste, der endnu har været fremme. (Undtaget herfra: de store Dobbeltsceneforslag med Elevator-, Skyde- og Sidescener)“.

Han slutter med at sige:

„Saafremt der indrettes Drejescene ved den nye Scene og foretages tekniske Forbedringer ved den gamle Scene, saaledes at der indrettes elektrisk drevet Fortæppe og hydraulisk drevne Forsænkninger m. v., mener jeg, at de tekniske Forhold i dette Projekt er løst saa tilfredsstillende, som det overhovedet lader sig gøre.“

Jeg mener da i det hele, at der her foreslaas en Dobbeltsceneløsning, som er tilfredsstillende, og den har for Teatret den store Fordel, at Dobbeltscenedriften kan etableres som et Forsøg. Skulde det vise sig, at dette Forsøg ikke svarer til de Forventninger, man nu mener at kunne stille til det, eller at det i det hele faar et uheldigt Udfald, kan Teatret trække sig tilbage og fremleje den nye Scene for de Aar, der maatte være tilbage af Lejemaalet. Den Risiko, som derved løbes, kan ikke blive saa særlig stor. For mig er der da noget meget tiltalende i, at der her tilvejebringes en Forbindelse mellem Radiofonien og Teatret, en Forbindelse, som efter min Tro vil være til Gavn for begge Parter.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Birke: Det er efter min Mening en lykkelig Tanke, der har fundet Udtryk i de to her foreliggende Lovforslag, nemlig den at forbinde en bygningsmæssig Løsning af